

Bruxelles, den 27.7.2017
COM(2017) 389 final

2017/0178 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om undertegnelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius
om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius
om visumfritagelse for kortvarige ophold**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Ved forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013¹ (i det følgende benævnt "ændringen af Schengenrænsekodeksen") blev konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen² (Schengenkonventionen), forordning (EF) nr. 562/2006³ (Schengenrænsekodeksen) og forordning (EF) nr. 810/2009⁴ (visumkodeksen) ændret, og bl.a. blev begrebet "kortvarigt ophold" omdefinert for tredjelandsstatsborgere i Schengenområdet. Fra den 18. oktober 2013 er den maksimale varighed af det tilladte ophold for tredjelandsstatsborgere – uanset om de er underlagt visumpligt eller er visumfritaget – der har til hensigt at rejse til Schengenområdet med henblik på kortvarigt ophold, defineret som "90 dage inden for en periode på 180 dage". I modsætning til den definition, der var gældende indtil den 18. oktober 2013 ("tre måneder i løbet af en seks månedersperiode efter første indrejse"), er den nye definition mere præcis, idet varigheden fastsættes i dage i stedet for måneder. Desuden er udtrykket "efter første indrejse", der gav anledning til mange uklarheder og spørgsmål, blevet slettet fra definitionen.

Ved ændringen af Schengenrænsekodeksen er der indført alle de nødvendige ændringer i Unionens visum- og grænseregler, dvs. Schengenkonventionen, Schengenrænsekodeksen, visumkodeksen og forordning (EF) nr. 539/2001⁵. Begrebet kortvarigt ophold er dog også nedfældet i internationale aftaler, der er indgået af Den Europæiske Union. I de visumfritagelsesaftaler, der er indgået med Antigua og Barbuda⁶, Bahamas⁷, Barbados⁸, Brasilien⁹, Mauritius¹⁰, Saint Kitts og Nevis¹¹ samt Seychellerne¹², henvises der stadig til den gamle definition ("tre måneder i løbet af en seks månedersperiode efter første indrejse"¹³) ved definition af varigheden af visumfrit ophold.

Kommissionen vedtog den 16. juli 2014 en henstilling med henblik på Rådets afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om ændring af den aftale om visumfritagelse for kortvarige ophold¹⁴, der blev indgået mellem Den Europæiske Union og ovennævnte lande, og som blev vedtaget af Rådet den 9. oktober 2014¹⁵. Formålet var at gennemføre den nye definition af kortvarigt ophold over for disse syv lande som fastsat i ændringen af Schengenrænsekodeksen. Det bliver desuden mindre kompliceret at godkende og beregne

¹ EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1.

² EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

³ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

⁴ EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1.

⁵ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

⁶ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 3.

⁷ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 24.

⁸ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 10.

⁹ Unionen har indgået to aftaler med Brasilien. En aftale for indehavere af almindeligt pas (EUT L 255 af 21.9.2012, s. 4) og en særskilt aftale for indehavere af diplomatpas, tjenstepas eller officielt pas (EUT L 66 af 12.3.2011, s. 2).

¹⁰ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 17.

¹¹ EUT L 169 af 30.6.2009, s. 38.

¹² EUT L 169 af 30.6.2009, s. 31.

¹³ Jf. "Formål" og "Opholdets varighed" i aftalerne.

¹⁴ COM(2014) 468 final.

¹⁵ Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med henblik på ændring af aftalerne om visumfritagelse for kortvarige ophold mellem Den Europæiske Union/Det Europæiske Fællesskab og Antigua og Barbuda, Commonwealth of the Bahamas, Barbados, Den Føderative Republik Brasilien, Republikken Mauritius, Føderationen Saint Kitts og Nevis samt Republikken Seychellerne, vedtaget af Rådet den 9. oktober 2014.

varigheden ved hjælp af elektroniske midler, hvis visumfritagelsesaftalernes definition af "kortvarigt ophold" udtrykkes i dage i stedet for måneder, hvilket gør aftalerne bedre egnede til centraliserede grænseforvaltningssystemer som f.eks. det foreslåede ind- og udrejsesystem¹⁶.

Efter bemyndigelse fra Rådet indledte Kommissionen forhandlinger med de syv lande (Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Brasilien, Mauritius, Saint Kitts og Nevis samt Seychellerne) om ændring af visumfritagelsesaftalerne.

Forhandlingerne med Republikken Mauritius blev afsluttet med paraferingen af ændringsaftalen den 11. november 2016. Begge parter er blevet enige om at vedtage den nye definition af "kortvarigt ophold" i hele visumfritagelsesaftalen mellem Unionen og Mauritius. Aftalen medfører desuden, at enkelte tekniske detaljer ændres (jf. nedenfor), men alle ændringerne er uvæsentlige set fra den rejsendes synspunkt.

Det Forenede Kongeriges og Irlands særlige situation er nævnt i præamblen til aftalen.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Aftalen skal godkendes af begge kontraherende parter i overensstemmelse med deres respektive procedurer. For Unionens vedkommende indebærer det rådsafgørelser om undertegnelse og indgåelse af aftalen.

Dette forslag er forelagt Rådet med henblik på bemyndigelse til undertegnelse af aftalen om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold.

Aftalen sikrer retlig sammenhæng og harmonisering blandt medlemsstaterne, idet den tilslutter sig den nye definition af kortvarigt ophold som fastsat i ændringen af Schengenrænsekodeksen, der giver en klar fortolkning af "kortvarigt ophold".

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 77, stk. 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) sammenholdt med artikel 218.

Unionen har ikke kompetence til at ændre visumfritagelsesaftaler, der ville forpligte de fire lande, som er associeret i gennemførelsen af Schengenreglerne, herunder den fælles visumpolitik. For at sikre en harmoniseret tilgang og gennemførelsen af bestemmelserne om varigheden af det tilladte ophold i Schengenområdet omfatter aftalen en fælleserklæring, hvoraf det fremgår, at det er ønskeligt, at Mauritius på den ene side og Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz på den anden side ændrer deres eksisterende bilaterale visumfritagelsesaftaler.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Hvis en af de kontraherende parter i en international aftale er Den Europæiske Union, kan eventuelle ændringer af en sådan aftale ikke lovligt gennemføres af medlemsstaterne selv. Visumfritagelsesaftalen med Mauritius er indgået af Den Europæiske Union. En indsats på EU-plan er derfor påkrævet.

Desuden ville medlemsstaternes indgåelse af visumfritagelsesaftaler berøre gældende EU-ret på visumområdet (artikel 3, stk. 2, i TEUF).

¹⁶ COM(2016) 194 final.

- **Proportionalitetsprincippet**

Nærværende forslag går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål, nemlig ændringen af den eksisterende visumfritagelsesaftale mellem Mauritius og Unionen.

3. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget medfører ingen merudgifter for EU-budgettet.

4. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Den 9. oktober 2014 vedtog Rådet forhandlingsdirektiver, der bemyndigede Kommissionen til at indlede forhandlinger med Republikken Mauritius om ændring af visumfritagelsesaftalen mellem de to parter. Medlemsstaterne blev på møder i Visumgruppen orienteret om, hvordan forhandlingerne skred frem.

5. ANDRE FORHOLD

- **Forhandlingsresultater**

Kommissionen finder, at de mål, Rådet opstillede i sine forhandlingsdirektiver, er nået, og at udkastet til aftale er acceptabelt for Unionen.

Aftalens endelige indhold kan opsummeres således:

a) Opholdets varighed

Aftalen indeholder bestemmelser om visumfritagelse for statsborgere i Den Europæiske Union og statsborgere i Republikken Mauritius ved indrejse i den anden kontraherende parts område med henblik på ophold i en periode på højst 90 dage inden for en periode på 180 dage (i stedet for højst tre måneder i løbet af en seks månedersperiode efter første indrejse). Den nye definition anvendes i hele aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold.

b) Afsluttende bestemmelse – suspension af aftalen (artikel 8, stk. 4)

I aftalens artikel 8, stk. 4, sidste punktum, foretages følgende ændringer: "Den kontraherende part, der suspenderer anvendelsen af denne aftale, underretter omgående den anden kontraherende part, hvis grundene til suspensionen ikke længere består, og hæver suspensionen." Ved at tilføje ordene "og hæver suspensionen" til den nuværende tekst præciseres det i ændringsaftalen, at en suspension af visumfritagelsen reelt bliver hævet, såfremt de grunde, der førte til suspensionen, forsvinder. På dette punkt tilpasser ændringen ordlyden af visumfritagelsesaftalen med Mauritius til alle de visumfritagelsesaftaler, der blev undertegnet af Unionen i 2015 og 2016. Den 14. juni 2016 blev Visumgruppen hørt om denne ændring, og ingen af medlemsstaterne gjorde indsigelse.

c) "Det Europæiske Fællesskab" erstattes af "Den Europæiske Union"

Siden Lissabontraktaten trådte i kraft den 1. december 2009, har kun Den Europæiske Union fået en konsolideret status som juridisk person. "Det Europæiske Fællesskab" er dog stadig nedfældet i internationale aftaler, der trådte i kraft før Lissabontraktaten, som det er tilfældet

med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold. I ændringsaftalen erstattes "Det Europæiske Fællesskab" derfor af "Den Europæiske Union" i hele visumfritagelsesaftalen.

d) Fælleserklæringer

Til aftalen er knyttet to fælleserklæringer:

- om fortolkningen af 90 dage inden for en periode på 180 dage
- vedrørende Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein.

e) Ikrafttræden

Aftalen træder i kraft den første dag i den 6. måned efter den dato, hvorpå den sidste kontraherende part meddeler den anden, at ratificeringsprocedurerne er afsluttet. Af hensyn til retssikkerheden og for at give rejsende mulighed for at forstå og overholde lovgivningen er det nødvendigt med en tilstrækkelig lang overgangsperiode. Når aftalen er blevet ratificeret, vil seks månedersperioden give rejsende mulighed for at afslutte kortvarige ophold, der stadig udelukkende beregnes i henhold til den gamle definition, inden den nye definition af kortvarigt ophold med en bagudrettet referenceperiode på 180 dage træder i kraft.

Alle andre bestemmelser i den eksisterende aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold berøres ikke af ændringsaftalen, herunder det territoriale anvendelsesområde.

6. KONKLUSION

På baggrund af forhandlingsresultaterne foreslår Kommissionen, at Rådet beslutter, at aftalen skal undertegnes på Unionens vegne, og at det bemyndiger Rådets formand til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved afgørelse af 30. november 2009 indgik Rådet aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold. Aftalen indeholder bestemmelser om visumfritagelse for statsborgere i Den Europæiske Union og statsborgere i Mauritius ved indrejse i den anden kontraherende parts område "med henblik på ophold i en periode på højst tre måneder i løbet af en seksmånedersperiode".
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013¹⁷ blev der indført horisontale ændringer i Unionens visum- og grænseregler, og et kortvarigt ophold blev defineret som højst 90 dage inden for en periode på 180 dage.
- (3) Det er nødvendigt, at aftalen mellem Unionen og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold omfatter denne nye definition for fuldt ud at harmonisere Unionens ordning for visum til kortvarigt ophold.
- (4) Rådet vedtog den 9. oktober 2014 en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger om indgåelse af en aftale om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold (i det følgende benævnt "aftalen").
- (5) Forhandlingerne med Republikken Mauritius om en aftale blev afsluttet med paraferingen af aftalen ved brevveksling den 11. november 2016 af chefforhandlerne i Unionen og Republikken Mauritius.
- (6) Aftalen bør undertegnes, og de erklæringer, der er knyttet til aftalen, bør godkendes på Unionens vegne.
- (7) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF¹⁸. Det Forenede

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 610/2013 af 26. juni 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen, Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 og (EF) nr. 539/2001 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 og (EF) nr. 810/2009 (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 1).

Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

- (8) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF¹⁹. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Unionens vegne af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Mauritius om ændring af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Mauritius om visumfritagelse for kortvarige ophold (i det følgende benævnt "aftalen") med forbehold af aftalens indgåelse.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

De erklæringer, der er knyttet til denne afgørelse, godkendes på Unionens vegne.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Unionens vegne.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand

¹⁸ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

¹⁹ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).